

Interpretovat architekturu prostřednictvím oděvu a šperku

Rozhovor Andrey Březinové s Jitkou Petřekovou, výtvarnou pedagožkou a edukátorkou, o jejích workshopech a módních přehlídkách v Moravské galerii

Jitka Petřeková

se narodila v roce 1979 ve Valašském Meziříčí. Patří mezi výrazné osobnosti spjaté s galerijní a muzejní edukací, vzděláváním v oblasti památkové péče, kulturního dědictví, umění a designu. Její specializací jsou projekty propojující oděvní design s architekturou. Po studiích na Střední průmyslové škole textilní, Střední škole uměleckých řemesel v Brně a Pedagogické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci pracovala v letech 2006–2014 v Moravské galerii v Brně. Realizovala zde množství edukačních programů, workshopy a přehlídky oděvních designérů a šperkařů. Díky workshopům pro konkrétní výstavní projekty získala sbírka textilu a módy Moravské galerie oděvy a oděvní objekty od etablovaných designérů, navržené speciálně pro tuto instituci. Byla zde také autorkou architektonického řešení několika výstav. Jako externí pedagožka ateliéru Objekt a šperk působila na Katedře výtvarné výchovy Pedagogické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci. Věnuje se redaktorské činnosti a autorské koncepci knih pro děti. Byla členkou odborné poroty při Mezinárodní dětské výtvarné výstavě v Lidicích, kde připravila koncepci výtvarného ateliéru a metodiku edukačních programů. Působila v Národním památkovém ústavu na pozici lektorky ve vile Stiassni, byla edukátorkou a autorkou workshopů v Arnoldově vile, spravované Muzeem města Brna. Metodicky připravuje interaktivní zóny k výstavním projektům, je autorkou několika pracovních listů pro děti i dospělé pro Moravskou galerii i Národní památkový ústav. Zabývá se vlastní tvorbou autorského šperku a oděvních doplňků a maluje.

PŘEHLEDKA KOLEKCE TVRDÁ REALITA ALEŠBÁRY (BÁRA A ALEŠ ŠELIGOVI)
V UMĚLECKOPRŮMYSLVÉM MUZEU MG, MUZEJNÍ NOC 2008. FOTO: ARCHIV JITKY
PETŘEKOVÉ

PŘEHLEDKA KOLEKCE FATAMORGANA JAKUBA POLANKY K VÝSTAVĚ BRUSELSKÝ SEN
V UMĚLECKOPRŮMYSLVÉM MUZEU MG, 2009. FOTO: ARCHIV JITKY PETŘEKOVÉ

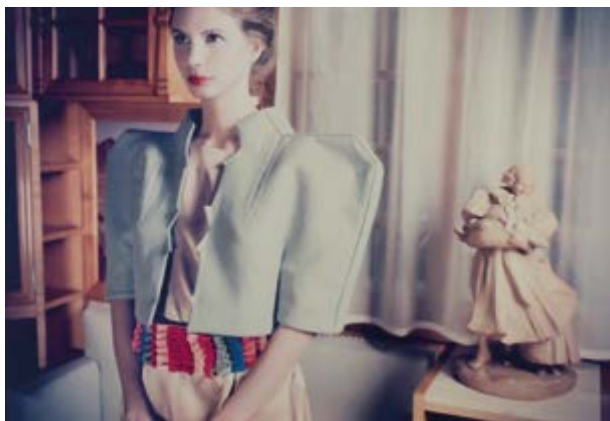
PŘEHLEDKA KOLEKCE FATAMORGANA JAKUBA POLANKY K VÝSTAVĚ BRUSELSKÝ SEN
V UMĚLECKOPRŮMYSLVÉM MUZEU MG, 2009. FOTO: ARCHIV JITKY PETŘEKOVÉ

Andrea Březinová (AB): Jitko, znám tě jako svou bývalou kolegyni z Moravské galerie, s níž sdílím vášeň pro současný oděvní design. Moc ale nevím, jaká byla tvá cesta do této instituce?

Jitka Petřeková (JP): Do Moravské galerie v Brně jsem nastoupila v roce 2006, po absolvování Univerzity Palackého v Olomouci. Do Brna mě nasměrovala ale i spolupráce s oděvním designérem Pavlem Jevulou. Těsně předtím, než jsem do Moravské galerie nastoupila, jsme v Uměleckoprůmyslovém muzeu prezentovali jeho oděvní kolekci. Tématem kolekce byl holokaust, já jsem k ní vytvořila ucelený soubor šperků-objektů. Za tuto kolekci s názvem *Paměť 05* vyhrál Pavel Jevula titul Top Styl Designer na veletrhu Styl a Kabo 2005. Pro mě to byl takový iniciační moment, kdy jsem si uvědomila, že by mě bavilo být v těsnějším kontaktu se světem kreativní oděvní tvorby. Už předtím jsem se hlásila na brněnskou textilní průmyslovku, kde jsem ale nakonec strávila jen rok a půl, a pak jsem přešla na „ŠUŘku“, kde jsem studovala malbu u Petra Veselého. Moje propojení s textilem je také přes textilní výtvarnici Jiřinu

PŘEHLEDKA ŠPERKŮ JARMILY MUCHA PLOCKOVÉ A ODĚVŮ ALEŠBÁRY K VÝSTAVĚ ALFONS
MUCHA – ČESKÝ MISTR BELLE EPOQUE V UMĚLECKOPRŮMYSLVÉM MUZEU MG, 2010.
FOTO: ARCHIV JITKY PETŘEKOVÉ

MODEL ZDEŇKY IMRECZEOVÉ Z WORKSHOPU K OTEVŘENÍ JURKOVIČOVY VILY, 2011. FOTO: VLADIMÍR KIVA NOVOTNÝ

MODEL PETRA KALOUDY Z WORKSHOPU K OTEVŘENÍ JURKOVIČOVY VILY, 2011. FOTO: VLADIMÍR KIVA NOVOTNÝ

MODELKY Z WORKSHOPU K OTEVŘENÍ JURKOVIČOVY VILY (ZLEVA PAVEL JEVULA, JAKUB POLANKA, DENISA NOVÁ, ALEŠ ŠELIGA, BARBORA ŠELIGOVÁ, PETR KALOUDA, ZDEŇKA IMRECZEOVÁ) NA VÝSTAVĚ MADE IN VILLA V UMĚLECKOPRŮMYSLVÉM MUZEU MG, 2011. FOTO: ARCHIV JITKY PETŘEKOVÉ

MODEL BARBORY ŠELIGOVÉ Z WORKSHOPU K OTEVŘENÍ JURKOVIČOVY VILY NA TITULNÍ STRANĚ ČASOPISU ESPRIT LIDOVÝCH NOVIN, Č. 6, 2011. FOTO: KAREL LOSENICKÝ

Strýčkovou, kterou jsem znala ze svého rodného Valašského Meziříčí z Moravské gobelínové manufaktury a která mě pak také učila na textilce v rámci oboru navrhování oděvů.

AB: můžeš trochu víc popsat svou uměleckou kolekci šperků?

JP: Kolekci *Paměť 05* jsem doplnila šperky nebo spíš šperkovými objekty. Tyto minimalistické objekty jsou poctou všem obětem holokaustu, jsou velké a zároveň křehké, vyrobené ze surového železa, tepané, nýtované, zahrnují v sobě množství symbolů. Později se tato kolekce šperků od oděvní kolekce oddělila v samostatné objekty s ještě silnější výpovědní hodnotou. Je pro ně velmi důležitá instalace. Objekty jsou zavěšeny v řadě za sebou a v různých výškových úrovních v prostoru. Člověk se s nimi může konfrontovat, dotýkat se jich. Vytvářejí pomyslnou řadu lidí, jejichž fyzická těla jsou jen tušená. Ale tím, jak jsou instalované ve volném prostoru, může jimi proudit vzduch,

energie a vyjadřují tím svobodu duší, které odešly velmi tragicky a násilně. Objekty jsou proopsány i do budoucna v podobě rzi. V místech dotyku se časem projeví korozie a tato proměna v čase je záměrná. V roce 2020 jsem tuto kolekci nabídla Lidicím a odborná komise dílo vybrala a zařadila ho do renomované Lidické sbírky výtvarného umění. Za to jsem moc ráda a nesmírně si toho vážím. Kolekce se skládá z šestnácti kusů. V Lidicích byla tato kolekce vystavena v roce 2022, později také v Prachaticích v soukromé galerii Neumannka.

AB: V roce 2006 jsi nastoupila do lektorského oddělení Moravské galerie, které tehdy vedla Ludmila Horáková. Měla jsi nějakou představu, čemu by ses ráda věnovala?

JP: Pro mě to byla obrovská výzva. Myslím, že jsem se v té profesi jednoduše našla. Muzejní edukaci jsem ze studií znala jen okrajově, a tak jsem se vše učila takřka za pochodu. Prostě jsem zkoušela nové metody a zapojovala interaktivní

prvky tak, jak mi to přišlo správné v souladu s vlastním kreativním citěním. Vytvářela jsem edukační programy pro různé věkové kategorie, měla jsem na starosti doprovodný program, vymýšlela jsem výtvarné kurzy, semináře pro pedagogy, pracovní listy nebo třeba interaktivní zóny ve výstavách.

AB: A kdy tě poprvé napadlo propojit svou práci s oděvním designem?

JP: Myslím si, že je to spojené s Josefem Hoffmannem a jeho rodným domem v Brtnici, který se stal v roce 2006 součástí Moravské galerie, tedy přesně v době, kdy jsem do galerie nastoupila. Pro mne bylo dílo Josefa Hoffmanna zjevním, které mne velmi silně oslovilo, ten široký výčet jeho designérských počinů, ta nadčasovost jeho díla. Josef Hoffmann byl vynikající designér i s přesahem do módy, jeho Wiener Werkstätte zahrnovaly řadu oblastí designu včetně kreativního uchopení oděvu a šperku. Chtěla jsem se pokusit interpretovat jeho tvorbu tak, aby byla aktuální i pro současnost. Přála jsem si, aby odkaz jeho díla zůstal stále živý a aktuální. A aby jeho tvorbu poznávali studenti odborných uměleckých škol.

AB: Jakou podobu měly workshopy, které jsi v Hoffmannově domě pořádala?

JP: Chtěla jsem touto cestou podpořit odborné vzdělávání. Šlo mi o interpretaci uměleckého řemesla a geometrické secese, typické pro Josefa Hoffmanna, zároveň jsme pracovali i s architekturou jeho rodného domu, jeho dochovanými interiérovými dekory. Studenti měli za úkol převádět tyto ornamenty do různých výtvarných forem, například oděvních doplňků, později do podoby oděvních objektů. Byly to workshopy Hledání tvarů a forem (2008, 2009), Ornament jako forma (2010) a série Architektura jako forma (2011–2013). Vždy jsem kladla důraz na určitou formu zpracování a výsledkem měl být soudobý výtvarný objekt inspirovaný tvorbou Josefa Hoffmanna. Nechtěla jsem, aby ho studenti nějak napodobovali, ale aby šlo o jejich vlastní autentický projev. Promítala jsem jim různé Hoffmannovy dekory, studenti pak třeba vyšívali na netkanou textilii své reinterpretace a vznikala tak i další kreativní díla. Mým záměrem bylo, aby studenti pracovali s maximální volností a otevřeností, aby je třeba nesvazovaly krejčovské normy. Aby na ten týden tak trochu zapomněli na pravidla střihové konstrukce a aby si užili atmosféru Hoffmannova domu a svobodu tvůrčího procesu. Výsledkem měly být spíše oděvní objekty než nositelný oděv. Bavilo to i mě samotnou, takže jsem občas tvořila s nimi.

AB: A kdy tě napadlo přizvat ke spolupráci etablované oděvní designéry?

JP: V podstatě hned. To vzniklo tím, že nejsem aktivní v oděvní profesi. Proto jsem oslovovala další designéry v Brně, kteří už měli zavedenou značku a mohli studentům předávat své profesní zkušenosti. Zvala jsem je jako hosty workshopů, kde prezentovali svoji práci, ale také studenty v rámci jednoho dne vedli. Byl to třeba šperkař Jiří Šibor, z návrhářů Zdeňka Imreczeová, Petr Kalouda, alešbáry (Aleš a Barbora Šeligovi), každý ročník měl svého patrona, který se studentům věnoval. Studenti pracovali celkem pět dnů, ty zbývající čtyři už pod mým vedením, ale hostující designér jim na začátku představil svoji značku a prezentoval vlastní tvorbu.

AB: O jaké studenty šlo?

JP: Navázala jsem spolupráci se Střední uměleckoprůmyslovou školou v Jihlavě-Heleníně, kde byli této spolupráci velmi nakloněni. Workshop se odehrával vždy poslední týden v červnu, kdy už neměli tolik školních povinností a mohli přijet do Brtnice a strávit zde intenzivních pět dnů.

AB: Jak jste pak výsledky workshopů prezentovali?

JP: Na poslední den workshopu vždy připadala muzejní noc, takže jsme to propojili i s touto akcí pro veřejnost. V rámci muzejní noci jsme připravovali módní přehlídku. Nebyla to klasická promenáda na mole, ale naopak, návštěvníci se pohybovali expozicí kolem modelek, které stály jako sochy mezi exponáty. Jako jakási živá intervence do muzejní expozice nebo přehlídky „naruby“.

AB: V roce 2009 jsi připravila úžasnou přehlídku Jakuba Polanky, jednoho z nejlepších českých oděvních designérů, jehož renomé dávno překročilo hranice České republiky. Jak se ti podařilo tuto spolupráci domluvit?

JP: Přehlídka Jakuba Polanky byla vlastně doprovodným programem k výstavě *Bruselský sen*, která se věnovala československé účasti na světové výstavě v roce 1958. Oslovila jsem módní stylistku a vizuální umělkyni Olo Křížovou, se kterou jsme se dobře znaly už z brněnské textilky. Napadlo ji, že Jakub Polanka už vytvořil kolekci inspirovanou bruselskou světovou výstavou s názvem *Fatamorgana*. Podařilo se domluvit, že uspořádáme přehlídku této kolekce v Uměleckoprůmyslovém muzeu Moravské galerie. S Jakubem jsem se také znala z brněnské textilní průmyslovky, jsme vlastně spolužáci, takže byl hned pro. Jeho vztah k Brnu je díky letům stráveným na zdejší střední škole silný.

AB: Jak jste přehlídku koncipovali?

JP: Velkou roli hrála samotná prezentace modelů. Nebyla to klasická módní přehlídka, spíš taková módní performance. Olo, která módní show režírovala, pracovala hodně se stínovou. Jakub Polanka vycházel ve střízích ze stylu konce padesátých let, použil pastelové barvy, ale v duchu názvu to měl být takový ironický vizuální přelud. Součástí kolekce byly extravagantní klobouky a doplňky podle Jakubových návrhů. Vlastní text k přehlídce připravila spisovatelka Sylva Lauerová.

AB: Proběhly v Moravské galerii i nějaké další módní přehlídky?

JP: Ano. Rok předtím byla v Umělecko-průmyslovém muzeu přehlídka autorských modelů Báry a Aleše Šeligových alias alešbáry. Měli jsme velký ohlas nejen od veřejnosti, ale také od pedagogů textilní průmyslovky, protože oděvní design konečně našel svůj adekvátní prostor v krásném interiéru Uměleckoprůmyslového muzea. Protože jinak se módní přehlídky konaly jen v rámci veletrhu Styl a Kabo na brněnském výstavišti, ale myslím, že v Moravské galerii to mělo své opodstatnění. Další prezentací byla přehlídka spojená s prezentací šperků Jarmily Mucha Plockové, k nimž alešbáry vytvořili oděvy. Tato přehlídka byla doprovodnou akcí v programu zaměřeném na ženy. Další akcí byla prezentace šperků Dany Bezděkové, se kterou jsme zorganizovali workshop a zároveň přehlídku v Uměleckoprůmyslovém muzeu během brněnské muzejní noci. Na nádvoří Místodržitelského paláce jsme zase uspořádali módní přehlídku Fashion à la Hoffmann, na níž jsme prezentovali modely z několika ročníků workshopů v Brtnici. Byly to nejlepší studentské modely, zároveň jsme prezentaci modelů doplnili projekcí ornamentů podle návrhů Josefa Hoffmanna, které se dochovaly v jeho rodném domě v Brtnici. Chtěli jsme i brněnskému publiku přiblížit osobnost tohoto designéra a upozornit na jeden z objektů Moravské galerie.

AB: Další tvůj projekt je pro změnu spojený s vlastní vilou Dušana Jurkoviče v Brně, kterou Moravská galerie po rekonstrukci v roce 2011 otevřela jako jeden ze svých objektů. Otevření vily je také spojeno s módní přehlídkou, můžeš k ní něco říct?

JP: Dušan Samo Jurkovič je moje srdeční záležitost, protože pocházím z Valašska a jeho architektonické realizace jsou mi velmi blízké. Jeho vila v Brně-Žabovřeskách byla proto pro mě další velkou výzvou. Uspořádali jsme workshop pro profesionální oděvní designéry, záměrem bylo, aby byli propojeni s Brnem a v jejich tvorbě se promítla

inspirace lidovým uměním. Neprobíhal v prostorách vily ani jinde v Moravské galerii, ale všichni návrháři dostali historický background, po vile je provázela její tehdejší kurátorka Martina Lehmannová. Mým úkolem bylo vybrat textilie v barevnosti, která odpovídá barevnosti Jurkovičovy vily. Vybrala jsem plstě i lehčí tkaniny, hedvábí, satén. Chtěla jsem, abychom pracovali s kontrastem nejen barevným, pro Jurkoviče typickým, ale i materiálovým. Z designérů se sešli Denisa Nová, Jakub Polanka, alešbáry, Zdeňka Imreczeová, Petr Kalouda a Pavel Jevula. Cílem bylo, aby každý po svém interpretoval svou reflexi vily Dušana Jurkoviče. Každý vytvořil opravdu úplně jiný model, někdo pracoval s energií a atmosférou domu, někdo se víc inspiroval konkrétními ornamenty třeba z trámů nebo nástěnné malby. Při slavnostním otevření vily pak proběhla komorní módní přehlídka ve schodišťové hale vily. Model Jakuba Polanky sestával s několika vrstev „oděvů“ z látek silných i lehkých, různých struktur a barev a s různým dekorem, vrstvy se vzájemně překrývaly a perforovaným ornamentem naopak ty spodní prosvítaly. Jakub modelku během své performance „svlékal“ z jednotlivých vrstev. Slavnostní otevření Jurkovičovy vily spojené s přehlídkou ale nebylo veřejně přístupné, takže se pak ještě modely prezentovaly formou výstavy *Made in villa. Oděvní design inspirovaný Jurkovičem* v Uměleckoprůmyslovém muzeu. Tam jsme kromě modelů, které jsme zavěsili na plastová torza jako objekty, vystavili i autorské fotografie Vladimíra Kivy Novotného. Výstavu podtrhla také skvělá grafická úprava Petry Pohlové a Martina Šojdra (Puk-Puk studio). Instalaci výstavy jsem navrhla již sama. Fotografie jednoho z modelů, kompletu s čelenkou a autorskou obuví Báry Šeligové, od fotografa Karla Losenického se dostala na titulní stranu červnového čísla časopisu *Esprit Lidových novin*.

AB: Zároveň se modely z tohoto workshopu staly součástí sbírky textilu a módy Moravské galerie, takže jsme tehdy mohli obohatit tuto sbírku o aktuální autorskou tvorbu českých designérů.

JP: Ano, sbírková činnost v oblasti soudobého designu byla tehdy minimální, takže i tyto workshopy byly pro mě cestou k tomu, jak do sbírek získat modely od zajímavých designérů citlivou a nenásilnou formou. Jsou to vlastně oděvní modely vytvořené přímo pro Moravskou galerii.

AB: V roce 2013 jsi tento koncept zopakovala, když jsi znovu propojila workshop s přehlídkou a výstavou. Můžeš tuto spolupráci přiblížit?

JP: Na tomto projektu jsem spolupracovala s Olo Křížovou a Andreou Husseiniovou. Nejdliv

PREZENTACE ŠPERKŮ DANY BEZDĚKOVÉ V UMĚLECKOPRŮMYSLOVÉM MUZEU MG, MUZEJNÍ NOC 2012. FOTO: ARCHIV JITKY PETŘEKOVÉ

MODEL J. PETŘEKOVÉ Z WORKSHOPU FASHION A LA HOFFMANN V MÍSTODRŽITELSKÉM PALÁCI MG. FOTO: ARCHIV JITKY PETŘEKOVÉ

MODEL Z WORKSHOPU ARCHITEKTURA JAKO FORMA V RODNÉM DOMĚ JOSEFA HOFFMANNA V BRTNICI, 2012. FOTO: ARCHIV JITKY PETŘEKOVÉ

MODEL Z WORKSHOPU ARCHITEKTURA JAKO FORMA V RODNÉM DOMĚ JOSEFA HOFFMANNA V BRTNICI, 2013. FOTO: ARCHIV JITKY PETŘEKOVÉ

PERFORMANCE MODELŮ Z WORKSHOPU SILUETA VERSUS DEKOR NA Vernisáži výstavy VOLIÉRA NO. 1 V UMĚLECKOPRŮMYSLVÉM MUZEU MG, 2013. FOTO: ARCHIV JITKY PETŘEKOVÉ

MODEL Z TYVEKU Z WORKSHOPU SILUETA VERSUS DEKOR NA VÝSTAVĚ VOLIÉRA NO. 1 V UMĚLECKOPRŮMYSLVÉM MUZEU MG, 2013. FOTO: ARCHIV JITKY PETŘEKOVÉ

jsme uspořádali workshop Silueta versus dekor v rodném domě Josefa Hoffmanna, kde jsme opět pracovali s odkazem jeho díla. Autoři – konkrétně alešbáry, Jindra Janšová, Petra Kafková, Ivana Kaňovská, Alžběta Presová, Zuzana Kubíčková a Jakub Polanka – vytvořili úžasné kreace. Jako autorka a leader workshopu jsem designérům vybrala jednotný speciální materiál – tyvek, který jsem objevila v „materiálové knihovně“ MatériO v Praze, jeho stříbrnou verzi jsme pak sehnali ve Studiu Činčera. Ten materiál nebyl tehdy snadno dostupný. Pro mě to byl stěžejní materiál pro tento brtnický workshop, připomíná papír, ale nejde roztrhnout, je velmi odolný a dá se šít, potiskovat, perforovat i zpracovávat teplem. Jako muzejní

pedagog vycházím vždy z toho, že materiál je to, co udává výsledný tvar. To, co je důležité, je respekt k materiálu samotnému, ať už v jakémkoliv designérském odvětví. Ten materiál je velmi inspirativní sám o sobě. Cítila jsem, že toto je ideální cesta, která i oděvní designéry, kteří pracují spíše s tkaninami, může nějak posunout. Třeba Jakub Polanka svůj objekt zpracovával pomocí horkovzdušné pistole.

AB: Z výsledků workshopu byla opět výstava v Uměleckoprůmyslovém muzeu s názvem *Voliéra No.1. Oděvní silueta v současné české módní tvorbě*, kde byly v jedné části vystavené objekty z tyveku. Co bylo tématem druhé části výstavy?

MODEL ZUZANY KUBÍČKOVÉ Z WORKSHOPU SILUETA VERSUS DEKOR, 2013. FOTO: ARCHIV
JITKY PETŘEKOVÉ

KOMENTOVANÁ PROHLÍDKA OLO KŘÍŽOVÉ, AUTORKY VÝSTAVY VOLIÉRA NO. 1 V UMĚLECKOPRŮMYSLOVÉM MUZEU MG, 2013. FOTO: ARCHIV JITKY PETŘEKOVÉ

JP: Autorkou konceptu výstavy byla Olo Křížová, která vybrala konkrétní oděvní designéry a jejich modely – Hanu Frišonsovou, Martina Havla, Zdeňku Imreczeovou, Pavla Ivančice, Jindru Jansovou, Petru Kafka, Ivanu Kaňovskou, Libora Komosného, Lucii Královou, Zuzanu Kubičkovou, Denisu Novou, Petru Pluháčkovou, Jakuba Polanku, Radku Sirkovou a Annu Tuškovou (Chatty), Antonína Šimona, Viktorii Vittori a Hanu Zárubovou. Výstava prezentovala jejich různé přístupy k oděvní siluetě, která ovlivňuje charakter každé historické epochy. Byla reflexí a shrnutím tehdejších tendencí českého oděvního designu. Při vernisáži výstavy se zároveň na modelkách předvedly modely z workshopu Silueta vs. dekor, aby byly vidět jak na ženském těle, tak později zavěšené v prostoru jako sochařské objekty. Vznikly krásné fotografie Karla Losenického, kde jsou objekty na modelkách. Celá prezentace měla vysokou profesionální úroveň i co se týče nasvícení a ozvučení.

AB: Zdá se, že jsi jako edukátorka našla ideální cestu, jak pomocí autorského oděvu zprostředkovat nejrozumnější témata z oblasti designu nebo architektury. Chtěla bys v tom pokračovat?

JP: Od Josefa Hoffmanna a Dušana Jurkoviče vlastně vede cesta i k mé současné práci a profesní profilaci, kterou je interpretace kulturního dědictví a památek, umění a designu. Ať už to byla Vila Stiassni nebo Arnoldova vila v Brně. Věřím, že se mi po delší odmlce podaří navázat na svou činnost v Moravské galerii směrem k oděvnímu designu, abych obdobnou formou dále pracovala s interpretací kulturního dědictví. Mezitím jsem se krom jiného věnovala i pedagogické profesi, a to při výuce v ateliéru Objekt a šperk na Univerzitě Palackého v Olomouci. Mým posláním je být i nadále výtvarným pedagogem a edukátorem v kultuře či lídrem, který přináší inovace v příbuzných odvětvích. A to právě i prostřednictvím oděvu či šperku. Interpretovat architekturu a témata s ní spojená. Ale nejde vyloženě o oděv jako módní záležitost, mě zajímá spíše oděv jako textilní výtvarný objekt, umělecký artefakt. A baví mne na tom společné styčné body, které vnímám v oděvních a architektonických formách. V tom bych ráda pokračovala dál.

AB: Děkuji za rozhovor.

Bulletin Moravské galerie v Brně
č. 90 / 2024

Vychází dvakrát ročně

Vydává Moravská galerie v Brně

Sídlo redakce:
Husova 18, 662 26 Brno

Šéfredaktor:
Jan Press

Odborná redakce:
Andrea Březinová

Redakční rada:
Petra Hanáková
Lada Hubatová-Vacková
Jindřich Chatrný
Rostislav Koryčánek
Terezie Petišková
Tomáš Winter
Jan Zálešák
Markéta Žáčková

Jazyková a technická redakce:
Veronika Davidová

Grafická úprava:
Lukáš Kijonka

Produkce:
Miroslava Pluháčková

Překlady:
Vít Bohal

Tisk:
Tiskárna Didot, spol. s r. o.
Trnkova 119, 628 00 Brno

ISSN 0231-5793

Kontakt:
info@moravska-galerie.cz

Recenzované odborné články Bulletinu Moravské galerie č. 90 vznikly na základě institucionální podpory dlouhodobého koncepčního rozvoje výzkumné organizace poskytované Ministerstvem kultury ČR.